

Forfatter: Bülow, Carl Ernst Johan

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Bülow, Carl Ernst Johan (1870-07-28)

Citation: Bülow, Carl Ernst Johan: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Bülow, Carl Ernst Johan (1870-07-28)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 573. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020380.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*General Bülow, Gesandt i London, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
London, 28. Juli 1870.*

Deres Excellence,

Det nylig meddeelte Udkast til en Tractat mellem Frankrig og Preussen ¹⁾ beskjæftiger naturligviis endnu Regjering og Publikum. I Overhuset som i Underhuset har Ministeriet meddeelt de Oplysninger, som ere modtagne fra Berlin, »at Tractat-Udkastet, som det var meddeelt i Times vilde blive offentliggjort af den preussiske Regjering, og at Originalen, skrevet af Grev Benedettis Haand, befandt sig i det preussiske Udenrigsministeriums Archiv«. Lord Granville tilføiede i Overhuset, at den franske Ambassadeur, Marquis de Lavalette, netop havde i en Conversation berørt det omtalte Udkast og sagt: »At Planen til det i »Times« meddeelte Tractat-Udkast kom oprindeligt fra Grev Bismarck og havde givet Anledning til Samtale med Grev Benedetti, men det havde aldrig havt nogen alvorlig Basis og blev forkastet af begge Parter.«

Berliner-Correspondenz-Blatt har nu bragt Udkastet med s. 574 Tilføiende, at Originaludkastet er i Herr Benedettis Haandskrift og giver endvidere følgende Tillæg:

Alt forinden 1866 tilbød Frankrig sin Hjælp til Preussen, lovende at angribe Østerrig med 300,000 Mand imod at Preussen skulde gjøre territoriale Concessioner til Frankrig paa den venstre Rhinbred.« Det er klart nok, at den hele Fremdragen af disse politiske Projecter har havt til Formaal at vende de neutrale Staters Følelse og Interesse navnlig Englands og Østerrigs imod Frankrig. Det kan maaskee tildeels være naaet i første Øieblik og man er nu vistnok meer endnu end før mistænkelig med Hensyn til de keiserlige Hensigter; men man synes dog heller ikke at være blind for, at Grev Bismarck derved ikke sættes i et bedre Lys og snarere har givet Beviset for at være Mesteren i tvetydig og hensynsløs Politik. — Man er ikke blind for, at Grev Bismarck har bragt den Politik til Udførelse, som den keiserlige Regjering nu sigtes for at have villet forsøge.

Englands Politik er at holde sig saa længe som muligt udenfor Striden; men naar det skulde tvinges ind i den, saa vil Betydningen af forraadte gamle Projecter og Beskyldninger imod Moraliteten af disse være glemte, da vil den øieblikkelige Interesse og Situation blive ene afgjørende Momenter.

Hvis derfor, som maa antages, Tractat-Udkastet er forraadt af Grev Bismarck af politiske Hensyn, saa har han brugt et tveægget Sværd, der nu saarer ham selv ligesaameget som hans Modstander, og som senere vil kaste en stor Skygge paa hans Politik uden at skaffe ham de sikke Fordele, som han vel venter deraf. — At Frankrig har seet med lystne Øine til Belgien, derom har ingen engelsk Politiker tvivlet, og derfor er den engelske Regjering altid aarvaagen og mistænksom i den Retning. Det nu meddeelte Udkast kan bestyrke England i at være paa sin Post, men vækker det ei til, før Tiden, at tage Parti, ligesaa lidt som det da vil bestemme Valget af Parti.

Eet Moment i denne uhyggelige Kamp om og med Ord synes s. 575 Mange at føle, nemlig Beklagelsen over den Demoralisation, som derved kan paavises endmeer at lede Politiken og de diplomatiske Relationer, den Mistillid til og Ringeagt for Regjeringernes Handlemaade og Principer, som derved fæster Rod i den offentlige Mening. . . .

J. Bülow.

Depeche Nr. 42.